

РЕШЕНИЕ

№ 5350

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Даниела Гунева

ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова

Георги Тафров

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5824** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр.чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Д. Д. чрез адв. С. С. срещу РЕШЕНИЕ № от 09.01.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9 състав, постановено по н.ах.дело № 17522/2016 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че оспореното НП е издадено от некомпетентен орган. Изтъква се разминаване в посочената правна квалификация в АУАН и НП, както и разминаване в словесната квалификация на извършеното нарушение и посочената за нарушена норма. Не претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба- **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ** не изразява становище по нейната основателност.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 348487 от 27.02.2018 г. по нахд № 12347/2017 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9 състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 16-4332-015795 от 30.08.2016 г., издадено от началник група при отдел "Пътна полиция"- СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 1 т. 1 във вр.чл. 461 т. 1 от КЗ на касатора Д. е наложено административно наказание -глоба в размер на 250 лева за нарушение по чл. 483, ал. 1 т. 1 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 483, ал. 1 т. 1 от КЗ, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9 състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 13.07.2016 г. около 19.00 часа е установено, че касаторът Д. е управлявал л.а. „Ф. Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] и е станал участник в ПТП. Същият не представя полица за задължителна застраховка гражданска отговорност. В тази връзка в присъствието на свидетеля Ц. Г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 540411/13.07.2016 г. , в което е посочено , че водачът Д. виновно е нарушил чл. 415 ал.1 т.1 от КЗ, уреждащ уведомяване на застрахователя за прехвърлянето на застрахованото имущество. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанието за неговото касиране по чл. 348, ал. 1 т. 1 във вр., ал. 2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9 състав фактическа обстановка настоящият състав приема, че при издаване на наказателното постановление са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са обуславяли отмяната му- чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

На първо място, налице е съществено противоречие между АУАН и НП по отношение словесното описание на вмененото на жалбоподателя нарушение и подвеждането му под конкретна правна норма. В АУАН изрично се сочи, че нарушението се изразява в това, че "при проверката водача управлява автомобила и не представя сключена застраховка Гражданска отговорност", на което текстово описание съответства правната квалификация на чл. 483, ал. 1 т. 1 КЗ, но е посочена за нарушена правната

норма на чл. 415 ал.1 т.1 от КЗ, докато в НП - "при направена проверка водача не представя валидна полица за ЗЗГО", със същата правна квалификация по чл. 483 ал.1 т.1 от КЗ. Освен, че АНО е нарушил принципа за непротиворечивост между АУАН и НП, обективизираното от него различно описание на нарушението не дава възможност да се разбере действителния характер на вмененото нарушение и неговата правна квалификация. Това е така, доколкото "непредставянето на валидна полица за ЗЗГО" е нарушение по чл. 100, ал. 1 т. 3 ЗДвП /"Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за моторното превозно средство, което управлява"/, а не по чл. 483, ал. 1 т. 1 от КЗ. Поне АНО не твърди в текстовата част на НП, че водачът нямал сключена ЗЗГО. По този начин АНО самостоятелно е осъществил и нарушение на чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗАНН, доколкото представената от него различна фактическа обстановка не съответства на приложената в НП правна квалификация.

Допуснатото в случая противоречие между фактическите и правни изводи на административно-наказващия орган е абсолютно основание за цялостна отмяна на санкционния акт, тъй като не позволява формирането на еднозначни изводи досежно волята на този орган по фактите и по приложимия закон. Установените съществени нарушения при процедурата по налагане на наказанието опорочават административнонаказателния процес и издаденото наказателно постановление в резултат на него е негоден за налагане на държавна принуда инструмент и не може да породи целените от законодателя последици в правната сфера на нарушителя. Административнонаказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон - ЗАНН, така и в специалните закони, в случая ЗДвП, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно-наказателните разпоредби, да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите норми. Разглеждането на делото по същество /чл. 63, ал. 1 от ЗАНН/ означава, че съдът следва да осъществи цялостна преценка на обосноваването и законосъобразността на акта и наказателното постановление, истинността на обективизираните в тях констатации и направените в тази връзка фактически и правни изводи.

Отделно от изложеното резонни са доводите на касатора относно материалната компетентност на издателя на оспореното НП. Предвид обстоятелството, че в хода на въззивното производство СРС не е събрал доказателства за заеманата длъжност на издателя на НП, то не може да се направи еднозначен извод относно наличието или липсата на компетентност за съставяне на оспорения акт от издателя му. СРС не е спазил законоустановеното му задължение служебно да следи за събирането на доказателства, които са от значение за казуса.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 09.01.2020 г. на СРС, НО, 9 състав е неправилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено, като вместо него постановена цялостна отмяна на наказателния акт. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 АПК във вр.чл. 209 т. 1 и т. 2 АПК.

При този изход на спора и предвид липсата на заявена претенция за присъждане на

разноски, такива не се дължат.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVIII Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК във вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 09.01.2020 г. постановено по нахд № 17522/2016 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 16-4332-015795 от 30.08.2016 г., издадено от началник група към СДВР , отдел "Пътна полиция"- СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 1 т. 1 във вр.чл. 461 т. 1 от КЗ на М. Д. Д. е наложено административно наказание -глоба в размер на 250 лева за нарушение по чл. 483, ал. 1 т. 1 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.